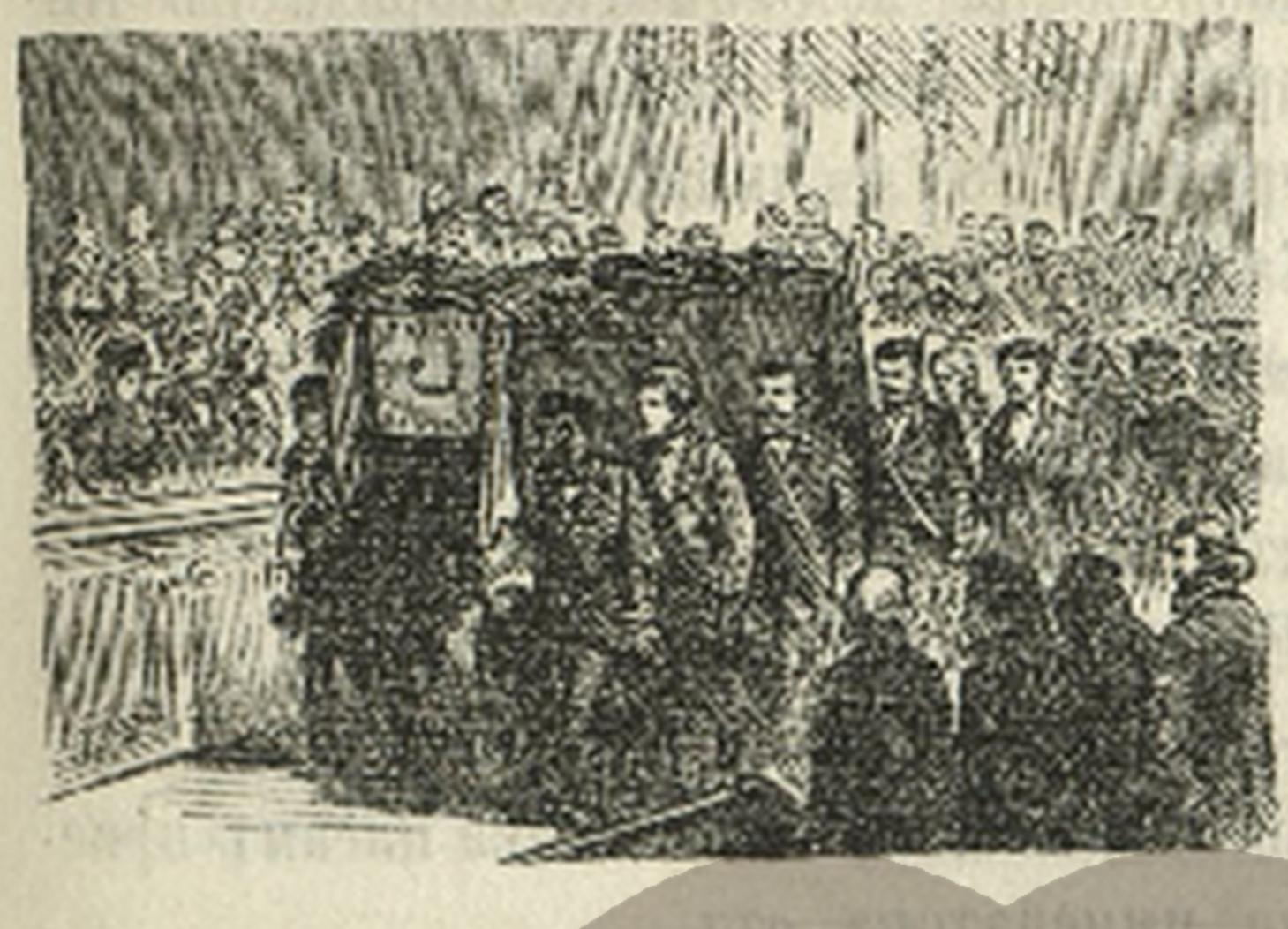

глийски мили (кояко-то отъ Париж до Петербургъ) — деветъ месѣца парѣдъ, въ борба съ болести, гладъ, обезти съ страхове въ животния-та и отъ тѣхни-тѣ ино-

вѣрци туземци, кои-то не щѣха да приематъ мъртво-то тѣло въ село-то си, до дѣто пай-сетнѣ стигнаха въ Зандвебаръ и отъ тука тѣло-то са пренесе чрезъ Стремъ за Англия.

На 8 Априлия 1874 са погреба тържествено въ Вестминстерабей. Между осъмътъ человѣци, кои-то принесоха посѣдни-тѣ почести на носило-то, бѣше и единъ отъ негови-тѣ черни слуги на име Йакобъ Майнвригъ, кой-то отъ детинство-то си още билъ хванатъ отъ единъ Арапинъ като робъ, отведенъ въ Килоа и при това пренасваше освободенъ отъ единъ Британски парадъ, и за да го въспитатъ пратили го въ шотландско-то миссионерско училище въ Насикъ при Бомбай, дѣ-то са научилъ да чете и пише много добро и тамъ си приялъ и име-то. Т旣 сѫщо всички-тѣ други негови съдружници (слуги) биле освободени Негрски роби.

Друго иѣшо въ Англия по-важно нѣма, само има да забѣлѣжимъ министерско-то промѣняване. Вместо вигистическо-то либерално правителство на Гладстона, дойде за управител Дисраели съ тористическо-то консервативно управление, т旣 що-то аристократско-консервативна-та Англия днесъ са управлява отъ единъ мажъ, на кого-то въ жили-тѣ тече много еврейска кръвь.